

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1884-04-04

ἡμεῖς ἔχοντες ἄξιον ἴσως ἑαυτοῦ ἡμεῖς

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10084>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΞΑΤΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Επιτομή της Διατάξεως του Νομοθετικού Συμβουλίου

Αριθμ. 109

Συνδρομή έτησια προπληρωτέα.
Εν Κύπρῳ.....Σελ. 8.
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ.....,, 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον εἰς τὸν Συντάκτην
S. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΥ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Παύσαθε ληρῶντες, καὶ περὶ τῶν ὄλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,
καὶ κροκοδείλους ποιῶντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Συνέχεια τῶν καλῶν τὰ ὁποῖα ἐγείναν εἰς τὴν δευτέραν ταύτην σύνοδον τοῦ Νομοθετικοῦ.

3) Ἀπεσβρόθη τὸ Νομοσχέδιον περὶ καταναγκαστικῆς ἐγγραφῆς τίτλων, τὸ ὁποῖον ἂν δὲν ἀπερριπτετο ἤθελε νὰ κατατρέψῃ τοὺς Κυπρίους. Τοῦτο τὸ νομοσχέδιον δὲν ἐγένε δι' ἄλλον σκοπὸν παρὰ νὰ γεμισθῇ τὸ ταμεῖον ἀπὸ λιραῖς (καλὸν τούτο), ἀλλὰ νὰ καταστραφῶσι πολλοί. Ἐνας πτωχὸς ὁ ὁποῖος ἔχει πού τὸν πατέρα του ἐν παληόσπητον καὶ ἀντὶ χιλίων γροσίων π' ἀξίζει τοῦ τὸ εἶχαν ἐκτιμημένον 10 χιλιάδας γροσία, θὰ ἐπλήρωνε διὰ νὰ βγάλῃ τίτλους πρὸς 50 τοῖς χιλίοις, γροσία 500. ὥστε ἀφοῦ ὁ πλέον πτωχὸς θὰ ἐπλήρωνε 500, φαντασθῆτε πλέον τί θὰ ἐπλήρωνον ἐκεῖνοι πού ἔχουν πολλὰ κληρονομικά κτήματα, καὶ μάλιστα αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν τίτλους διότι ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐπέτρεπε νὰ γίνωσι τίτλοι. Ποῖος ἄλλος λοιπὸν ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδιοῦ τούτου παρὰ ἡ χρηματολογία ἀφ' ἐνός, ἡ καταστροφή ἀφ' ἑτέρου; Διὰ νὰ τακτοποιηθῇ τὸ Κτηματολόγιον; ἀλλὰ καὶ ἐν τρία τοῖς χιλίοις ἂν ὤριζετο, πάλιν θὰ ἐθεωροῦντο πολλὰ ἂν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ἐγένε τὸ νομοσχέδιον.

4) Κατηργήθησαν τὰ καταναγκαστικὰ ἔργα διὰ πταίσματα καὶ πλῆμμελήματα. πολὺ καλὸν καὶ τούτο διότι ἐὰν ἓνας κατεδικάζετο διὰ μικρὸν τιμωρία εἰς 15 ἢ καὶ 8 ἡμερῶν φυλάκισιν, ἔπρεπε κάθε ἡμέρα νὰ φορτώνητ' ἑαυτὸν ὡς κακούργος τὴν τσιβέραν, ἢ τὴν τσάππαν, ἢ τὸ φτυάρι, καὶ νὰ περιφέρεται μέσα εἰς τὴν πόλιν κ' ἐξω, νὰ διορθῶνῃ ὀρόμους, ἢ νὰ σπάζῃ χαλικοῦδια, κ' ἀδιάφορον ἂν ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος εἶνε ὑποληπτικὸς ἢ ὄχι. Ἐσφαλε λέγει. ἔστω καὶ μικρὸν σφάλμα ὡς ἄνθρωπος, πρέπει νὰ πάθῃ αὐτὴν τὴν προσβολὴν μέσα εἰς τὸν κόσμον.

Μανθάνομεν ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐκεῖνοὺς τοὺς κακούργους πού καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν διὰ πολλὰ χρόνια τοὺς διδάσκει ἡ Κυβέρνησις ἐκεῖ μέσα εἰς τὰς φυλακάς καὶ τοὺς μανθάνει μίαν τέχνην ἢ μίαν ἐπιστήμην καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐξέρχονται πού τὴν φυλακὴν τεχνίται καὶ ἐπιστήμονες. πᾶν πλέον αὐτοὶ νὰ κλέψουν ἢ νὰ φονεύσουν; Ἡμᾶς ἐδῶ ἡ Κυβέρνησις οὐδὲ βιβλίον νὰ ἀναγινώσκῃ ὁ φυλακισμένος δὲν τοῦ δίδει, παρὰ μόνον τὴν τέχνην πού σπάζουν χαλικοῦδια προσπαθεῖ νὰ τοὺς μάθῃ. πρόκειται φαίνεται νὰ ἐσιώσωμεν καὶ νὰ χαλικώσωμεν ἕλον τὸν κόσμον διὰ νὰ χωρῇ τὸν ἀγγλικὸν στρατὸν νὰ κἀ-

μνη εἴκοιλα τὰ γυμνάσια του, νὰ μὴ τὸν ἐμποδίζον τὰ ὄρη κ' οἱ ποταμοί.

Μαζὺ μ' αὐτὰ τὰ τέσσαρα μεγάλα καλὰ ἐγείναν καὶ ἄλλα μικρὰ μικρὰ οικονομολογικά, ἐλαττώσεις μισθῶν, καταργήσεις θέσεων περιττῶν κ.τ.τ. ὥστε ἰδοὺ πού ἐδυνήθησαν, καὶ τέτοια φαγητὰ δηλητηριασμένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἤθελε νὰ πάθῃ ἡ δυστυχὴς Κύπρος καὶ ὅχι ἄλλα διὰ ἄβρα ἀνάκτορα, ὡς ἐλεγεν ὁ Κῆρυξ, τοὺς τὰ ἐσου ντροβόλησαν μ' ἔλας των τὰς δυνάμεις οἱ βουλευταί, ἕως οὗ νὰ τοὺς τὰ παρουσιάτωσι πάλιν εἰς ἄλλην σύνοδον κατασκευασμένα μὲ ἄλλον τρόπον καὶ μὲ πολλὰ καρυκεύματα καὶ ἀρώματα διὰ νὰ κεντηθῇ ἡ ὄρεξις των. Ἄς περιμένωμεν λοιπὸν τὴν νέαν σύνοδον νὰ δοῦμεν τί θὰ γείνη.

Πρὸς ἀποσβῆσιν τῆς οικονομικῆς κρίσεως ἡ ὁποία ἀπειλεῖ τὴν Κύπρον, ὁ συμπολιτὴς ἡμῶν κ. Δ. Πηλαβῆκη θεωρεῖ ἀναγκαίαν καὶ μόνην τὴν βαθμιαίαν πρᾶξιν τῆς γεωργίας «ἐν τῇ ἄλλοτε εὐφύρῳ ταύτῃ Νήσῳ κατὰ πολὺ δὲ σήμερον ὑπολειπομένη ὡς στερομένη πόρων καὶ τρόπων πρὸς ἐντελέθειαν καὶ ἀνάπτυξιν». Τὰ μέσον δὲ πρὸς ἐπιτεύξιν τούτου, θεωρῶν τὴν σύστασιν γεωργικῶν τραπέζων, ἀνάπτυξε διὰ μακροῦ ἀρθροῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀ-

ριθ. 170 φύλλω τῆς «Ἀληθείας» λίαν ἀληθῶς εὐκόλον τρόπον πρὸς σχηματισμὸν τοιούτων, ὅνπερ ἀναγράφουσι περιληπτικῶς ἐνταῦθα, συνιστῶντες τὴν μελέτην αὐτοῦ εἰς τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν.

«Ἡ μᾶλλον ἀσφαλεσττέρα μεθοδὸς πρὸς ἀπυστόρησιν τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως θὰ ἦτο κατάργησις τοῦ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρου τῶν 92 χιλ. λιρῶν ἀλλ' ἐπειδὴ κωλύει ἡ Σύμβασις τῆς 4 Ἰουνίου, καὶ ἐπειδὴ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰσπραττόμενον κατ' ἔτος παρ' ἡμῶν διδεται εἰς δανειστάς τῆς Πύλης οἵτινες εἰσι πάλιν Ἄγγλοι, δύναται ἡ Κυβέρνησις, τῇ ἐπεμβάσει αὐτῆς καὶ τῶν ἄγγλων κεφαλαίουχων νὰ ἀφῆσθαι τούτο, τῆς μιᾶς πενταετίας, ἐν Κύπρῳ ὡς δάνειον, (καὶ οὐχὶ ὀλοκλήρῳ τὸ ποσόν, παρὰ 68 χιλ. λίρας κατ' ἔτος) ὃ δὲ τόκος νὰ ὀρισθῆ οὐχὶ πλέον τῶν 3 τοῖς 0) ἐπὶ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου ἄχρι τῆς ἐξοφλήσεως αὐτοῦ. Τοιοῦτοτρόπως κατ' ἔτος θέλει σχηματίζεται μία τράπεζα εἰς ἕκαστον διαμερίσματος εἰς 68 χιλ. λιρῶν αἰτένες θὰ διανεμῶνται εἰς 6,800 μετοχὰς (τοὺς γὰρ κτήμονας οὓς ἕκαστον διαμερίσμα ἔχει) ἕκαστη δὲ μετοχὴ τιμωμένη λιρῶν 10 ἐξοφληθήσεται εἰς 16 ἔτη προκαταβάλλοντος ἕκαστου μετόχου ἑτησίως καὶ ἐν ὀρισμένη ἐποχῇ 12 1)2 σελ. ὡς χρεώλυσιον καὶ προπλέον 6 σελ. διὰ τόκον, ἐν συνόλῳ σελ. 18 1)2 ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι θὰ καρποῦται ἑτησίως τὸ κέρδος τῶν μετοχῶν αὐτοῦ ὅπερ ὑπολογίζω οὐχὶ ἕλαττον τῶν 8 1)2 σελ. Οὕτω λοιπὸν μετὰ 5 ἔτη θὰ συγκροτηθῶσιν ἐν Κύπρῳ 5 τράπεζαι, διὰ τεῦ ρηθέντος τρόπου θὰ ἀνήκῃ ἐλευθέρῳ χρεῶν εἰς τοὺς 6800 μετόχους ἕκαστου διαμερίσματος, οἱ δὲ ἄγγλοι κεφαλαίουχοι πρὸς τοὺς ὁποίους ἔπρεπε κατ' ἔτος νὰ διδῆται τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 68 χιλ. λιρῶν, θὰ τυγχάνωσιν ἐξωφλημένοι.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς νήσου δύναται νὰ προσλάβῃ πάντα τὰ ἀπαιτούμενα ἐχέγγυα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦμένου χωρὶς οὐδεὶς νὰ ζημιωθῆ. Διὰ τῶν γεωργικῶν δὲ τουτων τραπεζῶν καὶ διὰ πρακτῶρων πεπειραμένων καὶ τιμίων θέλει κατορθωθῆ ἡ βελτιωσις καὶ διπλασιασις τῶν προϊόντων ἡμῶν, ἢ ἐπὶ τὸ ἐπιστημονικώτερον κατα-

σκευὴ τῶν εἰνων, ἢ αὐξήσις τῶν καρποφόρων δένδρων, οὕτω δὲ καὶ μόνον δύναται ν' ἀποσοβῆθῇ ὁ ἀπειλῶν ἡμᾶς κίνδυνος τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἕως οὗ ἀπαλλαγῶμεν τῆς συμβάσεως τῆς 4 Ἰουνίου, καὶ ἐξετασθῆ μάιστα τὸ, ἄνκυρίαρχος δύναμις ἀπολαμβάνουσα τὸ περισσεύμα πάντων τῶν φόρων, δικαιῶται ν' ἀπολαμβάνῃ καὶ 8 τοῖς 0) ἢ τελωνειακὸν φόρον.»

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ Ναστραδὶν Χώτζας μίαν φορὰν ἠθέλησε νὰ κτίσῃ ἕνα φούρνον ἀφοῦ τὸν ἐκτίσεν, ἤρχετο ἕνας φίλος του νὰ τὸν ὀρῆ, τοῦ ἔλεγεν, «ἔπρεπε τὸ στόμα τοῦ φούρνου νὰ τὸ βάλης ἀπ' ἐδῶ» τράκ, ἀμέσως ὁ Ναστραδὶν χότζας τὸν ἐγάλα καὶ ἔκαμνε τὸ στόμα ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ τοῦ ἔλεγεν ὁ φίλος του· μετὰ ταῦτα ἤρχετο ἄλλος τοῦ ἔλεγεν, «ὄχι ἀπ' ἐδῶ ἔπρεπε νὰ κάμῃς τὸ στόμα» καὶ ἀμέσως πάλιν τὸν ἐγάλα καὶ τὸν ἐκτίζε κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἄλλου· ἀλλ' ἀφοῦ τοῦ τὸ ἔκαμναν πολλοὶ τοῦτο, ἠναγκάσθη, διὰ νὰ μὴ χαλᾷ τὸ χαττίρι τῶν φίλων του, καὶ τὸν ἐκτίσε πάνω σ' ἕνα ἀμάξι· ἄμα λοιπὸν ἤρχετο καὶ τοῦ ἔλεγεν ἕνας, «ἀπ' ἐδῶ πρέπει νὰ χῆς τὸ στόμα τοῦ φούρνου», ἐπαίρνε ἀμέσως τ' ἀμάξι καὶ τὸ γύριζε πρὸς κεῖ ποῦ ἠθέλεν ὁ φίλος του, καὶ τοιοῦτοτρόπως νῆχαρίσκει ὄλους τοὺς φίλους του. Τὸ ἴδιον ἐπῆθαμεν καὶ ἡμεῖς τώρα μετὰ τὴν «Σάλπιγγα». Ὁ εἰς σοῦ λέγει «αὐτὰ καὶ αὐτὰ μᾶς δυσχεροῦν μὴ τὰ γράφῃς» ὁ ἄλλος «αὐτὰ γράφε τα καὶ εἶνε ἀναγκαῖα· τὰ ἄλλα νὰ μὴ γράφῃς» ἄλλος πάλιν, «γράφε τα ὅλα διότι εἶνε καλά»· τί πρέπει λοιπὸν νὰ κάμωμεν τώρα; ἔχομεν τὴν διαθέσιν νὰ εὐχαριστήσωμεν ὄλους· δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ δυσχεροῦσθωμεν κανένα ὀρκιζόμεθα εἰς τοῦτο· ἀλλὰ θυνάμεθα ἀρὰ γε καὶ ἡμεῖς νὰ καθίσωμεν τὴν Σάλπιγγα πάνω σ' τὸν φούρνον τοῦ Ναστραδὶν χότζας;

Εἶνε, παρακαλῶ, δυνατόν ἕνας ζωγράφος ν' ἀκούῃ τὰς γνώμας ὄλων καὶ νὰ ζωγραφίσῃ μίαν εἰκόνα καὶ νὰ ἀρέσῃ μετὰ ταῦτα ἢ εἰκῶν ἐκεῖνη; ἢ εἶνε δυνατόν νὰ φυσῶσι διὰ μιᾶς ὄλοι οἱ ἄνεμοι τοὺς ὁποίους θέλουσιν τῶσα καράβια· διὰ νὰ ταξειδέουσιν ἄλλα σ' τὴν Ἀνα-

τολὴν ἄλλα σ' τὴν Δύσιν καὶ ἄλλα σ' τὸν Βορρῶν καὶ ἄλλα σ' τὸν Νέτον; ἀνάγκη λοιπὸν νὰ πράξω ὡς φρονῶ· εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι κατὰ τὸν τρόπον ποῦ γράφω δὲν προσβάλλω κανένα· ἐν ἦνε δὲ καὶ μερικοὶ οἱ ὁποῖοι νομίζουσι ὅτι προσβάλλονται δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς καιρὸς καὶ θὰ ἐννοήσουσι ὅτι καλὰ κάμνω μ' ὄλον ὅτι ἐν συνειδήσει τὸ ξεύρουσι καὶ τώρα ἄλλα δὲν τὸ λέγουσι. Ποῦ εἶνε τὸ σατυρικὸν ὕφος καὶ ποῦ ἡ σατυρικὴ γλῶσσα ποῦ μεταχειρίζομεθα; ἄφου πολλοὶ μοῦ γράφουσι ὅτι κακῶς ὀνομάζω τὸ φύλλον π ο λ ι τ ι κ ο σ α τ υ ρ ι κ ὸ ν· ἀλλ' ἡμεῖς τὸ στενὸν τοῦ τόκου μας ἐλέποντες ἀκολουθῶμεν ὄπως διάφορον τρόπον ἀπὸ ἐκεῖνόν τῶν ἄλλων σατυρικῶν τῶν ἄλλων μερῶν, καὶ μάλιστα καυχόμεθα ὅτι καὶ μετὰ αὐτὸ τὸ πλάγιον ὕφος μας κεντᾶται πολὺ περισσότερο ἢ φιλοτιμία μας παρὰ μ' ἐκεῖνο τὸ χονδρὸν τῶν ἄλλων σατυρικῶν.

Ὁ ἔγων λοιπὸν ὦτα ὄσαν νοεῖτω

Φίλταται Κυρίαί!

Σᾶς παρακαλῶ ἐγὼ καὶ μαζί μ' ἐμὲ πολλοὶ ἄλλοι νὰ φροντίζητε ὅσον τὸ δυνατόν νὰ μὴ γινῶνται πολλαὶ ὀμιλίαι ἐκεῖ πάνω σ' τὸν γυναικωνίτην τώρα μάλιστα σ' αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα τῶν Παθῶν ποῦ ἔρχεσθε ἰσχυροί. Δὲν παρατηρεῖτε ὅτι ἀπὸ τὸν καιρὸν ποῦ ἐσυκώθησαν τὰ καφάσια πολλοὶ χριστιανοὶ ἄμα μβουὺν σ' τὴν Ἐκκλησίαν ξεχνοῦν πόθεν εἶναι ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἂν τοὺς ἐρωτήσῃ κανεὶς θὰ δεῖξουν τὴν Δύσιν γὰρ Ἀνατολὴν; Ἄμα λοιπὸν ὀμιλήτε κιόλας, πείθονται πλέον, καὶ καλὰ, ὅτι καὶ αἱ εὐχαὶ ποῦ διαβάσει ὁ παπᾶς ἀπὸ ἐκεῖ πάνω καταβαίνουσι.

Μερικοὶ χωρικοὶ καὶ μάλιστα παπαδες ἀντὶ νὰ προσπαθοῦν μετὰ κάθε τρόπον νὰ διατηρῶνται τὰ Σχολεῖα τοῦ χωρίου των καὶ νὰ τὰ ἔχουν μάλιστα ὑπερηφάνειαν, ἀπειναντίας ἐνεργοῦν καὶ προσπαθοῦν μετὰ τὴν διαγωγὴν των νὰ τὰ κλείσουσι. Τοιαῦτα θηρία εὐρίσκονται εἰς μερικά χωρία καὶ τοὺς προσκυνοῦν καὶ τὸ χερί γὰρ παπαδες ἐνῶ ἐκεῖνοι εἶναι γὰρ φούρκα. ἔχομεν ἐπόπτας εἰς ἕκαστον χωρίον καὶ ὑποσχόμεθα νὰ δημοσιεύω-

μεν εἰς τὸ ἐξῆς τὰ ὀνόματα τῶν
ποούτων διὰ τὰ μανθάνη καὶ ὁ
Κόσμος πείθει εἶναι καὶ τὰ εἰδοποι-
ώμεν καὶ τὴν Κυβέρνησιν τὰ λαμ-
βάνη τὰ μέτρα τῆς καὶ τὰ τοὺς τι-
μωρῆ ὡς τοὺς πρόπει.

Μία ἐρώτησις πρὸς τοὺς Σχολάρ-
χας καὶ τοὺς Καθηγητάς.

Νὰ μοῦ εὐρητεπῶς κάμνει ὁ μέ-
σος ἀρίστος α. τῆς ἀορίστου ἀν-
τωνυμίας τίς. Α. αἶτε. γρήγορα.
... Κάτω λοιπὸν ὅλοι ποῦ τὰς θέ-
σεις τὰς ὁποίας ἀναξίως κατέχε-
τε· κάτω καὶ οἱ Γεννάδιοι καὶ οἱ
Παπατλιώττι καὶ Βερναρδάκων καὶ
οἱ Κόντοι καὶ οἱ Ἀττικοὶ καὶ οἱ
Ψευδάττικοι· εἴθε ὅλοι ἀμαθεῖς
ἀκούσ' ἐκεῖ.. ἓνα μέσον ἀρίστον
μίας ἀντωνυμίας νὰ μὴ τὸν εὐρί-
σκουν!.. πράγμα τὸ ὁποῖον ξεύρει
ἓνας διδάσκαλος τῶν χωρῶν μας
πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μας μέρος!..
καὶ ἐρωτῶσε προχθὲς ἓνα μαθητὴν
του καὶ διότι ἤργησε κομμάτι νὰ
ἀπαντήσῃ ὁ μαθητὴς τὸν ἐξύλισε...
Βρε καὶ μὲν διδάσκαλε ἀφοῦ =
(παθητικὸς ἐνεστώσ α. προσ. τῆς
Προστακτ. τῆς προθέτως ἀπὸ) εἴ-
σαι τότεν ἰκανὸς διὰτὶ δὲν ἔρχεσαι
κάτω = (παθ. ἐνεστώσ β. πρώ-
του τῆς Προστ. τῆς προθ. κατὰ) ἔς
τὴν Λεμησσὸν νὰ σοῦ δώσωμεν ἀ-
νωτέραν θέσιν, ἢ νὰ σὲ στείλωμεν
ἔς τὴν ἐκθεσιν μαζύ = (ὄνομα οὐ-
σιαστ. προσηγ. πτώτ. ὀνομαστικ.)
μὲ τὰ στρατούρια ποῦ θὰ στείλω-
μεν, νὰ δοῦν νὰ τρομάξουν καὶ τῶν
δύο πραγμάτων τούτων τὴν ἀξίαν
καὶ καλὴν ἐφαρμογὴν;

Πρώτην φοράν μανθάνομεν ὅτι
μεταξὺ τῶν Κυπρίων ὑπαλλήλων
τῆς Κυβερνήσεως εὐρίσκονται καὶ
μερικοὶ οἱ ὅποιοι δὲν ἀνήκουν εἰς κα-
νὸν ὀρθόσκευμα. Νὰ εἰς τοιοῦτος
ἀρπὰ κ τ ω ρ μέσα ἔς ἓνα κα-
φενὸν εἰς τὴν Μεσαορίαν ἐμολό-
γησε καὶ οὐκ ἠνῆσατο ὅτι χάριν
συμφέροντος, βέβαια, δὲν εἶναι οὔ-
τε Χριστιανὸς οὔτε Ὀθωμανὸς, ἐνῶ
ἔσοι τὸν ξεύρον τὸν ἐνόμιζον Χρι-
στιανόν· ἀρα θὰ ἦναι ἢ Ἑβραῖος ἢ
δολοφονίας καὶ θὰ κρατῆ
βέβαια καλὰ τὸ ὀρθόσκευμά του.

Ὁ κ. Σέττενχαμ θὰ ἔκαμε φαίνε-
ται καμῖαν φοράν τὸν δάσκαλον, ἢ
διὰ τοῦτο ἐνίστα Ἀσημονεῖ καὶ θε-
ωρεῖ τοὺς Βουλευτάς ὡς μαθητάς.
Ὅταν ἐσυζητεῖτο τὸ περὶ καταναγ

καστικῆς ἐγγραφῆς τῶν κτημάτων
καὶ ἡ Α. Π. ὁ ἅγιος Κιτίου ὑπέβα-
λε σπουδαίαν τροποποίησιν, τὴν
ὁποίαν ἔπειτα ἐπολέμησεν ὁ κ.
Κόλλυερ, ὁ κ. Σέττενχαμ ἐζήτησε
νὰ σεβασθῇ τὸ συμβούλιον τὴν γυνώ-
μην τοῦ κ. Κόλλυερ ὡς νὰ ἔλεγε
"προσοχὴν Κύριοι εἰς τὸν διδάσκα-
λον". Ἀλλ' ὁ κ. Μαληκίδης ἠγέρ-
θη ἀμέσως ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ
τῷ ἀπήντησεν ὅτι "δὲν θέλομεν μα-
θήματα σεβασμοῦ" καὶ ὅτι "αὐτὰ
τὰ ὅποια λέγετε φανερώουν ὅτι
θεωρεῖτε περιττὸν τὸ Συμβούλιον
ἅμα ὑπάρχει ὁ κ. Κόλλυερ". Μ'
αὐτὰς τὰς ἰδέας των φαίνεται ὅτι
ἔὰ ἀσγήσουν πολὺ ἀκούη νὰ ἐννο-
ήσουν ὅτι ἡ Κύπρος δὲν εἶναι Κεῦ-
λάνη.

Πληροφορούμεθα ὅτι ἔρχεται ἐξ
Ἀγγλίας μηχανικὸς τῆς Κυβερνή-
σεως διὰ τὰ ἐρευνήσῃ ἢ νὰ ἀποφα-
σισθῇ ὁ καθυρισμὸς τοῦ λιμένος
τῆς Ἀμμοχώσου ἢ ὅτι ἐκεῖ θὰ ὑ-
πάρχουν πάντοτε πολεμικὰ πλοῖα
Ἐὰν τοῦτο ἀληθεύῃ μας δίδει νὰ
ἐννοήσωμεν ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ ἀπεφά-
σισαν ν' ἀφήσωσι τὴν Αἴγυπτον ἢ
ὅτι ἡ Κύπρος θὰ γείνη κτήσις ἔτ-
σι ὑποψία μοῦ μβαίνει, ἀλλὰ πι-
τεύω ὅτι ἔὰ μᾶς ἐρωτήσωσι πρῶ-
τον ὅπως μᾶς ἠρώτησαν ἢ τότε
ποῦ μᾶς ἐπώλησαν. Ἐνθυμείσθε
τότε ποῦ ἦλθαν ἐκεῖνα τὰ θεοκάρ-
βα ποῦ εἶχαν τὴν Κύπρον κρεμαμέ-
νην ψιλὰ ψιλὰ πάνω ἔς τὰ κατάρ-
τια ἢ τὴν ἐτελλάλιζαν; ἀλλὰ ἡμεῖς
πταίομεν ποῦ δὲν ἐβάλαμεν τηλε-
σκόπιον νὰ τὴν δοῦμεν πῶς ἐκρέμ-
μετο ἐκεῖ πάνω νὰ πᾶμεν ὅλοι πε-
κάτω νὰ τὴν ἀρκάξωμεν, ἔ' ἔπεσε
μέσ' ἔς τὴν καρδίαν τῆς Ἀλβίνας
ἢ δὲν θὰ ἐγγὺ φοβοῦμαι πὸ ἐκὶ μέ-
σα οὔτε ὡς ὁ Ἰωνᾶς ποῦ τὸ ψάρι,
οὔτε ὡς ὁ Χριστὸς ποῦ τὸν τάφον.

"Α! καθαρά!!! Ἐυχόμεθα πρῶ-
τον πάσαις ταῖς ἀναγνωστρίαις ἢ
πᾶσι τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν, καὶ
δεύτερον πάσαις καὶ πᾶσι τοῖς μὴ
τοιούτοις, ἵνα σὺν τῇ ταφῇ τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ταφῇ
πάν δυσαρεστοῦν αἰτὰ· ἢ αὐτῆς
ὕλικῶς τε καὶ ἠθικῶς, καὶ σὺν τῇ
Ἀναστάσει Ἐκείνου ἀναστηθῇ
πᾶν τερπνόν, εὐχάριστον, εὐδαί-
μον καὶ χάριεν διὰ πάντας.

"Ἐνας δάσκαλος εἰς ἓν χωρίον
ἀντὶ νὰ διδάσκῃ τὴν ἀγάπην καὶ
τὴν εἰρήνην, μαλῶνει μὲ τοὺς χρι-
στιανοὺς τοῦ χωρίου του ὑβρίζει ὁ
ἐρίζεται, ἢ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖ

τὸν ἀντίπαλόν του εἰς μονομαχί-
αν διότι λέγει δὲν ξεύρει νὰ δέρῃ,
ἀλλὰ νὰ μεταχειρίζεται ὄπλα ἢ ξί-
φη. Τί γίνεται ὅμως μετὰ ταῦτα;
δέχεται ὁ ἀντίπαλος τὴν μονομαχί-
αν, τρέχει ὁ δάσκαλος νὰ φέρῃ τὰ
ὄπλα, ἀλλὰ ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ
τὰ γυρεύῃ ἢ καλὰ ποῦ δὲν τα εὔ-
ρε ἢ δὲν θὰ τὰ εὔρη ποτὲ πιτεῦο-
μεν. ἀλλ' ἂν τὰ εὔρισκε δὲν ἠθελε
νὰ βλάβῃ τὸν ἀνθρωπὸν; Καλὰς
λοιπὸν διδάχας διδάσκει ὁ δάσκα-
λος οὔτος.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Αἱ τιμαὶ τοῦ παρελθόντος ἡμε-
ρήρου εἰσὶν αἱ ἐξῆς:
Κρατὴ μαῦρα ἄπισσα γρ. 165—
180 τὸ γομάρι.
" μὲ πίτσαν 150—168
κατώτερα καὶ ξυνημέν 120—145
ρακὴ τοῦ κ. βαθμ. 19 γρ. 2 13)40
—2/17)40 ἢ ὀκτ.
σταφίδες βρασμένα γρ. 1 18)40
—1 22)40.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀξιότιμοι Κύ-
ριοι πρὸς οὓς τὸ πρῶτον ἤδη σέλλε-
ται τὸ φύλλον τῆς "Σάλπιγγος",
ἂν δὲν ἐπιθυμῶσι νὰ γείνωσι συν-
δρομηταί, νὰ ἐπιτρέψωσιν αὐτὸ ἐν
τῶς δεκαπενθήμερίας ἀπὸ τῆς πα-
ραλαβῆς του.

Δύο ὄραϊα βιβλιαράκια ἢ τῶν
νὰ πωλοῦνται εἰς τὸ Τυπογραφεῖ-
ον τῆς "Ἀληθείας", ἀπὸ τὰ ὅποι-
α τρέξατε ν' ἀγοράσητε ἢ θὰ μείνη-
τε εὐχαριστημένοι.

Τὸ ἔν εἶνε "Τὰ 12 Εὐαγγέλια
τῆς Ἀγ. Πέμπτης" εἰς τὰ ὅποια εὐ-
ρίσκονται ὅλοι ἐκεῖνα αἱ θεῖαι δι-
δαχαὶ τοῦ Χριστοῦ, ἢ προδοσία ἢ ἢ
εἰς θάνατον καταδίκη του. Τὸ ἄλ-
λο εἶνε "Ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγ. Πα-
τρῶν ἢ τῆς Ἀναστάσεως, ἢ τὸ Εὐαγ-
γέλιον τῆς Ἀναστάσεως εἰς διαφέ-
ρους γλώσσας."

Αἱ πῶς σᾶς φαίνονται; δὲν εἶ-
νε καλὰ ἢ ἀναγκαῖα μάλιστα;

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

— Ἐγείρε καὶ εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Πολεμιδῶν κανὲν μέλος τῆς Ἀστυνομίας σου;

— Τί χρειάζεται ἐκεῖ ἀστυνόμος; ἐκεῖ μέσα εἶναι ὅλα Ἐγγλέζικα δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἐξελέγγεως εἶναι ὅλα «φίνα κουαλιτά.»

— καὶ πραγματικῶς «φθηνά κουβαλητά.» ἀπὸ ἐκεῖ ἐς τὸ χωρὶόν μας τὴν ἀγίαν Φύλαξεν φθηνά, φθηνά κουβαλοῦνται οἱ χοῖροι μὲ ἕνα τίπι τὰς τοῦ ταβουλίου μᾶς πο- χαιρετίζου διὰ παντός,

— Δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω τί λέγεις.

— Ἄ! εἶναι μαγευτικὸν κ. Συντάκτα καὶ ἰδοὺ· παίρνουμεν τὸν χοῖρον καὶ ἐπειδὴ ὁ χοῖρος κλαίει, ἡμεῖς παίζομεν ταβούλλι, καὶ τοιοῦτοτρόπως σχηματίζεται μία ἁρμονία ἢ ὁποία μᾶς προστομάζει τὸν στόμαχον εἰς τὸ νὰ χωνεύσῃ καλὰ τὸν χοῖρον.

— Λάβε λοιπὸν τὸ χαρτοφυλάκιον, καὶ ἔσο ἐπόπτης ἐκεῖ νὰ ἐξετάξῃς καὶ νὰ μοῦ γράφῃς.

— Μετὰ χαρᾶς κ. Συντάκτα ἀπτό.

Κύριε Συντ. τῆς «Σάλπιγγος».

Ἐρωτήσατε παρακαλοῦμεν τὸν ἐν τῇ πόλει μας ξενιζόμενον Ἀρχιμανδρίτην κ. Γεράσιμον Νικολαΐδην ἂν δὲν ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἐρωτήσῃ καὶ τὴν γνώμην τῶν πολιτῶν ὑφ' ὧν ξενίζεται καὶ ἔπειτα νὰ λειτουργήσῃ εἰς τὸ ἐνταῦθα παρακλήσι τῆς Χρυσορροιατίσσης ἐφοῦ ξέυρει ὅτι δι' αὐτὸ ἄλλοτε μεγάλα πράγματα ἐγείναν. Δὲν ἔβαλε καθόλου ὑπ' ὄψιν του ὅτι αἰῶναι Ἐκκλησίαι αἱ ὁποῖαι συνεισφέρουν εἰς τόσα φιλανθρωπικὰ καταστήματα βλάπτονται, καὶ ὅτι προηγουμένως ἔπρεπε νὰ ὑποχρεωθῇ καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Χρυσορροιατίσσης εἰς τοιαύτας συνδρομάς; Τὸ τοιοῦτο θεωρεῖται περιφρόνησις ἐκ μέρους του πρὸς τοὺς πολίτας καὶ ἄς τὸ ἔχη τοῦτο ὑπ' ὄψιν του.

Τῆ 1 Ἀπριλίου 1884.

Κύριε Ἐφημεριδογράφε τῆς «Σάλπιγγος»

Ἐνας λόγος διὰ τὸ ὅποιον ἐκδίδονται αἱ ἐφημερίδες εἶναι, νομίζω, νὰ διασαλπίζονται τὰ καλὰ καὶ δι' ἐπαίνων ἢ ἀνταμείβονται οἱ τοῦτων ἐργάται.

Ἐπὶ νὰ διασαλπίζονται τὰ καλὰ καὶ νὰ

τιγματίζονται οἱ τοῦτων ἐργάται.

τρῆς λόγους (ἐκ τῆς συζήτησεως τῶν δύο πρώτων γεννημένων)

νὰ ἐπιβιβρώσῃ τοὺς μὲν καὶ ν' ἀποβαρύνωσι τοὺς δὲ ἔτσι ἄσαι; ἢ ὄχι;

Ναί! — Ἐχετε εἰσιτήρια καὶ διὰ Μοναστήρια καὶ διὰ Μητροπόλεις; — Ναί!

Λοιπὸν διασαλπίζετε διὰ τῆς «Σάλπιγγος» σας, ὅτι ὁ δεῖνα Ἐκκλησιαστικὸς ἄρχων ὑπὸ τοῦ καιροῦ βσηθνήμικος, (εἶναι χειμῶν καὶ πνέει σφοδρὸς ἄνεμος) ἠπλώσε τὸ πυχρὸν στρώμα τῆς ἀειφθνησί- ας καὶ κατεκλίθη ἠπλώσε τὸ θερματικὸν ἐπάπλωμα τῆς ἀδρανίας καὶ ἰσκηπίασθι νοουνορησθεῖς δὲ καὶ ὑπὸ κολάκων τινῶν ἐκοιμήθη Βαρούχιον ὕπνον ἢ ἱερὰ κτη- μούνη (γῆραι καὶ ὕδατα) ἐν ἡμέρᾳ μίσθι ἱεροσυλῶνται, ὑπάρχουσιν οἱ ἀπαιτού- μενοι ἰκκί σαχίτ' τοῦ φωνάζου νὰ ἐξυ- πνήσῃ καὶ ν' ἀναφῶρῃ κατὰ τῶν ἱεροσύ- λων, ἀλλὰ δὲν ἀκούει! — χαρὰ ἐς τὸν ὕ- πνον!! ἄρα γε πρόσκαιρος εἶναι, ἢ αἰώ- νιος; φωνάζατέ τον, παρακαλοῦμεν, κ' ἢ μεις κ' ἢ σκούφιά μου, καὶ διὰ τῆς ἠχη- ρᾶς «Σάλπιγγός σας, ὥστε ἂν ἦναι πρό- σκαιρος ὁ ὕπνος του, ἴσως ξυπνήσῃ, ἂν δ' αἰώνιος, χριστιανικὸν ἐκπληροῦντες χρέος, νὰ τὸν θάψωμεν τοῦλάχιστον ἵνα μὴ ἐπέλθῃ τοῦ σώματος σῆψις καὶ ἐκταύ- σης μολυσμὸς τῆς ἀτμοσφαιρας.

Ταῦτα διὰ τὸν δεῖνα, ἀκολουθῶς δὲ ἢ διὰ τὸν τάδε. Ὁ ἔχων ἴστα ὄραν νειέτω.

Ὁ ἄγνωστος ὅταν ἦναι εἰς παριστά- νεται συνήθως διὰ τοῦ X.

Φίλοι μου χωρικοί.

Ἐνθυμεῖσθε ὅτι σᾶς ὑπεσχέ- θην μίαν φοράν πῶς θὰ σᾶς λέγω κάποτε μερικὰ διὰ νὰ διορθώσητε κομμάτι τὴν γλώσσάν σας ἢ ὁποία ἐνῶ εἶναι Ἑλληνικὴ ἔχει μέσα ἀνα- κατωμένας καὶ πολλὰς Ἰταλικὰς ἢ Τουρκικὰς καὶ Ἀγγλικὰς ἀκόμη λέξεις; Ἀρχίζω λοιπὸν ἀπὸ τῶρα νὰ ἐκπληρῶ τὴν ὑπόσχεσίν μου ἢ προσέξατε καλὰ, καὶ νὰ ἴητε πῶς θὰ σᾶς ἀνοήσῃ καὶ σᾶς. Ἡ γλώσσα ποῦ μιλοῦμεν εἶναι Ἑλληνικὴ ἀλλὰ τὴν ἐξεσχίσσαμεν λίγο λίγο ποῦ τὴν ἀμάθειάν μας, καὶ διότι ἐξ ἀμαρτιῶν μας εἶχαμεν ἔστην κεφα- λὴν μας ξένα ἔθνη πολλὰ χρόνια. εἰς σᾶς λοιπὸν ποῦ ἔχετε διδασκά- λους ξέρω ὅτι σᾶς λέγουσιν κάμπο- σα πράγματα οἱ διδάσκαλοί σας, ἀλλὰ γὰρ σᾶς ποῦ δὲν ἔχετε, ἰδοὺ σᾶς λέγω ποῖας λέξεις νὰ παρα- τήσητε καὶ ποῖας νὰ λέγετε ἀντὶ ἐκείνων. Λοιπὸν τ' ἀπτό σας τίς σαρα χὰ! Ἀντὶ τοῦ «τζαί» νὰ λέγε-

τε «καί». Ἀντὶ τοῦ «ἐντάξει» νὰ λέγεται «τί εἶναι» ἀντὶ τοῦ «οὐ» νὰ λέγετε «ὄχι» ἀντὶ τοῦ «εἶναι» κάμνεις νὰ λέγετε «τί κάμνεις» ἀντὶ τοῦ «ἐγὼ» καὶ «σύ» ἀντὶ τοῦ «ἀσχημὶ» νὰ λέγετε «ἀσχημὶ» ἀντὶ τοῦ «ὄλαν» καὶ τοῦ «σιορ» νὰ λέ- γετε «κύριε» ἢ «ἀδελφε» ἀντὶ τοῦ «μάγκου» καὶ τοῦ «χιτζολμάσσαν» νὰ λέγετε «τοῦλάχιστον» ἀντὶ «καρκόλαν» καὶ «τάβλιον τοῦ πε- σιδίου» νὰ λέγετε «κλίνη» τὸ «τα- βλί» νὰ τὸ λέγετε «τραπέζι» τὸ «γαλλίτης οὐσσῆς» νὰ τὸ λέγε- τε «καθρέπτην» τὴν «οὐσσῆαν» νὰ τὴν λέγετε «σκιάν» ἀντὶ τοῦ «ἔννα- ππέσιον νὰ κοιμηθῶ» νὰ λέγετε «Σι- πηγιῶσ» ἀντὶ νὰ λέγετε «ἔσση- νόσθ» ἢ «ἔννα σιονόσθ» νὰ λέγε- τε «ἐχόσθ» ἢ «θὰ χυόσθ».

Καὶ γὰρ σᾶς ποῦ ἐμάθειτε μόνον κοινὰ γράμματα, προσέξατε, καὶ μὲ ἕνα πολλὰ εὐκόλον τρόπον θὰ σᾶς μάθω κάμποσα πράγματα τῆς γραμ- ματικῆς ποῦ καμὴν φοράν νὰ μι- καρίζετε τὴν «Σάλπιγγα». Πρέπει νὰ ξέυρετε ὅτι ἡ Γραμματικὴ εἶναι καθὼς τὴν σκάλαν ποῦ εἶναι ἀνά- κη νὰ ἀναβαλῆσκαλι σκαλί. Ἀρ- χίζομεν λοιπὸν ποῦ τὸ ἀλφάβητον ξέυρετε ὅτι τὸ ἀλφάβητον ἔχει 24 γράμματα· δηλ. ψηφία· ἀλλὰ μέσα εἰς αὐτὰ τὰ 24 γράμματα ἔχει 7 το- ὅποια ὀνομάζονται φωνήεντα τὸ ἀσηιοῦω τὰ δὲ ἄλλα 17 ποῦ μένουσιν δηλ. τὰ θ γ δ ζ ς κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ λέγονται σύμφω- να.

Αὐτὸ λοιπὸν εἶναι τὸ πρῶτον σκαλί· μάθετέ τι καλὰ, καὶ ἄλλην- φοράν θὰ σᾶς πῶ ἄλλα.

Λύσις τοῦ ὀ. αἰνίγματος. Θ ἦ ρ α Ἡ ρ α ἔ ἦ ρ.

Λυτῆρες. Ν. Μαληκίδης, Σ. Ι. Κωνταν- τινίδης, Π. Χ. Μαυρομ. Σ. Μινάρδου, Χρ. Σώζωντος κ.λ. Ἐκ Λόφνακος. Κ. Α. Ζιμπουλάκης, Ι. Χ. Παπαδόπουλος. Ἐκ Λευκωσίας οἱ κκ. Χριστόδ. πατ. Ἰω- ἄνου. Ι. Γ. Μιχαηλίδης. Γ. Βωβίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ε΄.

Εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρός μας βέ- βατα θὰ μ' ἀπαντήσῃ, ἂν τὴν κεφαλὴν μου κόψῃς ἐσθίαν θὰ μ' ἐπύρξῃς ἀνομφιδόλωσ ἔπου μ' ἔ- θισαν οἱ γόμοι, Μ. ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ.

Ἐκ τοῦ Τοπογραφίου Ἀληθείας.